

[Pelle Voigt]

klare hvorfor. Vores holdning er, at det er vanskeligt at overlade til uvildige bygnings- og brandsagkyndiges vurdering, om et eventuelt ansvar kan placeres. Som jeg var inde på i mit første indlæg, er der tale om en kompliceret sammenblanding af tekniske og juridiske spørgsmål, der hænger uløseligt sammen, og derfor ville en uvildig juridisk-teknisk undersøgelse have været bedre. Men i mangel af andet havde vi været villige til at stemme for fru Kirsten Jacobsens dagsordensforslag.

Formanden:

Jeg ville bare have hjulpet hr. Pelle Voigt ved at bede om ro i salen, og nu vil jeg gerne benytte lejligheden til at sige, at det ikke er rimeligt, at der larmes så meget fra pladserne i salen – direkte larmes.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne først sige hr. Pelle Voigt tak for, at man gerne ville tilslutte sig vort forslag, selv om det ikke var ideelt, og jeg vil gerne forklare, hvorfor det er formuleret således.

Fremskridtspartiet havde den naive holdning, at hvis man ikke forlangte andet her i Folketinget, end at det oprindelige kommissorium blev overholdt, ville man få tilslutning til det. Men det, vi kommer ud for nu, er endnu mere grotesk end det, vi har været vidne til i hele sagsforløbet. Folketinget bliver sat til at stemme om en dagsorden, som er udarbejdet af de medarbejdere, hvis adfærd har været diskuteret her, og hvis gebærden med reglerne der er sat utrolig store spørgsmålstegn ved af alle de eksperter, der har udtalt sig. Der findes ikke andre end bygherren – Boligministeriets Slots- og Ejendomsstyrelse og dens advokat, kammeradvokaten – som har den opfattelse, at renoeringen og brandsikringen af Provianthuset var i overensstemmelse med gældende bygningsreglement. Alle andre, det være sig brandmyndighederne, Beredskabsstyrelsen, Københavns Kommune og alle mulige andre, er ikke i tvivl om, at reglerne er overtrådt. Og så har man så mange nerver, at man tillader sig at bede parlamentet om at stemme om en dagsorden, som er udarbejdet af dem, der er sat under anklage. Det er bare for meget!

(Kort bemærkning).

Baadsgaard (S):

Jeg synes, den sidste del af debatten vidner om, at det er en temmelig tynd sag, fru Kirsten Jacobsen er ude i; men nu kan jeg forstå, at vi skal gøre historiske studier af, hvordan forskellige papirer bliver til.

Lad mig først sige, at mange af de lovforslag, vi stemmer om, er vel også udarbejdet af nogle embedsmænd i et eller andet ministerium; men lad det nu ligge. Denne dagsorden er de fire regeringspartiers dagsorden, og den har fået tilslutning fra de fire regeringspartiers grupper i dag. Sådan ligger sagen, og så er der vist ikke mere suppe at koge på den pølsepind.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Må jeg stiltørdigt minde hr. Baadsgaard om, at der køres en rigsretssag i øjeblikket på grund af en telefax, som var udarbejdet i et ministerium og ikke i Folketinget. Nu står hr. Baadsgaard og siger, at det er lige meget, men hvorfor i alverden var Socialdemokratiet så vilde efter den rigsret? Hvorfor kunne man bruge den begrundelse, at det var Justitsministeriet, som havde skrevet samrådsspørgsmålet? Her er det åbenbart lige meget, at det er Boligministeriets 3. kontor, der har skrevet dagsordenen.

Formanden:

Det er lidt fristende for formanden at kommentere, hvad rigsretssagen drejer sig om, og hvad den ikke drejer sig om; men det skal jeg lade være med.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 40 af Baadsgaard (S), Svend Aage Jensen (CD), Vibeke Grønbæk (RV) og Lysholm Christensen (KRF) (se foran)

vedtoges med 86 stemmer (S, KF, V, CD, RV og KRF) mod 15 (SF og FP).

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 39 af Kirsten Jacobsen (FP) (se foran).